

(א) זכרות ט. ושם נסמן].
 (ב) זכרות יב. ושם נסמן].
 (ג) נמש' ד"א פ"ח מוספתא
 ז"ב פקו ו' ה"ז]. (ד) [מוס'
 ז"ב שם מס' ד"א פ"ח].
 (ה) [שם פ"ט]. ו' [וגוממו
 לקמן קד: וע"ש ובפרש"י
 שם ובכיתות ג. וזכרה
 יט: ע"ש ובשבת קב. הא
 מני רבי יוס' ורבי כולה
 ר"י ה"א]. (ז) [מוספתא פ"ז
 ה"א ע"ש]. (ח) [ג"ל אחר
 ד"ה מנבל]. (ט) [עב"ז מ"ו,
 (י) ג"ס"א]. נק].

הנהגות הב"ח

(א) גמ' לפניהם אלא
 (ב) [פסלם] חז"מ ור"ב ס"א
 שלש: (ג) [רש"י ד"ה בנר
 וכו' ללשון תמורה ח"ו
 היא טריפה כג"ל ואת ר'
 נמחק:

מוסף רש"י

וכי מכללא מאי. וכי
 אמר ליה מכללא מאי
 גירסתא איכא דלמר לאו
 צפיתם איתמר (ברכות
 י"ב).

רבינו גרשום

יכר גיד הנשה בירך
 לישדר ליה דבמקום שאין
 גיילין להכריז אין קונין
 בשר על הכל מעובר
 כוכבים. אלא במקום
 שמכריזין כלומר במקום
 שגירילין להכריז כשיש
 טרפה לישדר. שלימה
 גמי לא לישדר דילמא
 מחתך ליה כו' דבמקום
 שגירילין להכריז ביום
 שאין מכריז קנה ישראל
 בשר מא"י ושמו מחתך
 לו ואין מקומה ניכר
 ומוכר אותה לישראל:
 איבע"י אימא במקום
 שמכריזין ואי פרכת שלמין
 לא לישדר דילמא מחתך
 לה ומזבין לה לישראל
 חתוכא דעובד כוכבים
 מידע ידע: ואיבעיתא אימא
 מקום שאין מכריז ואי
 פרכת חתוכה גמי לישדר
 דלא אתי למיזבן מינה
 גזירה שמוא יתנגה לו בפני
 ישראל אחר כו': ואיבעית
 אימא משום דקא גניב ליה
 לדעתיה כלומר להמה אמר'
 שולח אדם ירך לעובד
 כוכבים שלימה אין חתוכה
 לא דגיד עץ בעלמא
 הוא [משו"ת] משרד ליה
 שלימה (א) כגונב ליה
 לדעתיה דמקומי ניכר אבל
 אי משרד חתוכה גניב
 ליה לדעתיה דסבר ישראל
 עצמו חתכה ונטל ממנו
 גיד הנשה והכל כשר:
 תרגולות טרפה ירב ליה
 כו' כלומר בשכר המעבר
 וא"ל לאחר דשחוטת
 כשרה הוות: אנפקא א"ל
 לאשקויה כלומר יין חי
 א"ל שמואל לשמיעיה
 לאשקויה ואשקויה יין
 מוגז. וא"ד אנפקא והו
 אספרגוס: דאי מכללא
 מאי כלומר אמרת והא
 דשמואל לאו בפרוש
 איתמר דאסור לגנוב דעת

(א) נראה דל"ל חי משרד ליה
 שלימה לא גניב ליה לדעתיה
 דהא מקומו ניכר אצל וכו'.
 (ב) נראה דל"ל איתמר משמיה

גיד הנשה פרק שביעי חולין

הסוזה נמי לישדר. עס גידה דליכא למיחש שמא ימכרנה לישראל
 דהא לא זכני מיניה דחיישי לטרפה: **אלא במקום שמכריזין.**
 שישראל מותר ליקח שם צלותו מקום מן העובד כוכבים כיון שלא
 הכריזו ללמאי יחוש לה הטבחים ישראלים הם ולטרפה ליכא למיחש

חתוכה נמי לישדר ליה דהא לא אתו למזבין
 מיניה אלא במקום שמכריזין שלימה נמי
 לא לישדר ליה דחתך ליה ומזבין ליה אי
 בעית אימא במקום שמכריזין ואי בעית אימא
 במקום שאין מכריזין איבעית אימא במקום
 שמכריזין חתוכא דעובד כוכבים מידע ידע
 ואיבעית אימא במקום שאין מכריזין גזירה
 א"שמוא יתנגה לו בפני ישראל אחר ואי בעית
 אימא משום דקא גניב ליה לדעתיה דאמר
 שמואל אסור לגנוב דעת הבריות ואפילו
 דעתו של עובד כוכבים והא דשמואל (א) לאו
 בפירוש איתמר אלא מכללא איתמר דשמואל
 הוה קא עבר במברא א"ל לשמיעיה פייסיה
 למבוריה פייסיה ואיקפד מ"ט איקפד אמר
 אב"י תרגולות טרפה הואי ויהבה ניהליה
 במר דשחוטת רבא אמר אנפקא אמר ליה
 לאשקויה ואשקויה חמרא מוגזא (ב) וכי מכללא
 מאי למ"ד טרפה הואי א"ל אמאי תשהא
 איסורא למ"ד אנפקא א"ל לאשקויה אנפקא
 חייא משמע תניא היה ר' מאיר אומר (ג) אל
 יסרהב אדם לחבירו לסעוד אצלו ויודע בו
 שאינו סועד ולא ירבה לו בתקרובת ויודע בו
 שאינו מקבל ולא יפתח לו חביות המכורות
 לחנוני אא"כ הודיעו ה"ל יאמר לו סוך שמן
 מפך ריקן ואם בשביל כבודו מותר איני והא

חיתוכא דעובד כוכבים מידע ידע. פירש צקונטרס דחיתוך
 לעובד כוכבים צירך אינו עשוי כשל ישראל שהוא פורעה
 כדרך שהגיד מונח ועל דא סמיך רבי זשולח ירך על יד עובד כוכבים
 לחצירו ולא עשה צו חותם דכשרה היא אס חתוכה כדרך שישראל
 חותכה אחר חטויטת גיד עכ"ל ותימה
 דאס כן לוקמיה אף כשאין מכריזין
 וחתוכה לא לישדר ליה דלמא אחי
 ליזכוני לישראל דכיון דחיתוך דישראל
 מידע ידע לא יחוש ישראל הצא לקנותה
 שמה טרפה היא דאס כן למה פתמה
 וחתכה כדרך שעושין כדי לישול הגיד
 וכי תימא דחיישי ישראל שמה אחר כך
 נודע לו שהיא טרפה דא"כ מטעם זה
 נאסור זשולח ירך לחצירו ע"י עובד
 כוכבים שמה מזמנה לעובד כוכבים
 ירך אחרת שלא נודע לישראל שהימה
 צוזת וי"ל דכולי האי לא חיישינן דלא
 שכיח שזדמן כן ליד עובד כוכבים אצל
 היכא דישראל שלא לעובד כוכבים חייש
 ישראל צמקום שאין מכריזין אע"פ
 שניטל גידה דלמא דלכך" שמה לעובד
 כוכבים לפי שנועד לו אחר ניקור
 דטרפה היא: **טרפה הואי ויהבה**
ניהריה במר דשחוטת. וא"ת לעולם
 אימא לך דמותר לגנוב דעתו של עובד
 כוכבים ואיקפד משום דלמר לו לעובד
 כוכבים שחוטת היא ואיכא למיגזר שמה
 יתנגה לו בפני ישראל ויקנה ממנו וי"ל
 דמ"מ איכא למידק מיניה דאסור לגנוב
 דעתו דאי שרי ליכא למיחש שמה יקנה
 ממנו ישראל דישול דלגנוב דעתו של
 עובד כוכבים אומר כן:

עולא איקלע לבי רב יהודה פתח לו חביות המכורות לחנוני אודועי אודעיה
 ואיבעית אימא שאני עולא דחביב ליה לרב יהודה דבלאו הכי נמי פתוחי
 מפתח ליה ת"ר ילא ילך אדם לבית האבל ובידו לגין המתקשקש ולא ימלאנו
 מים מפני שמתעהו ואם יש שם חבר עיר מותר ת"ר ילא ימכור אדם לחבירו
 סנדל של מתה בכלל של חיה שחוטת מפני ב' דברים א' מפני שמתעהו וא'
 מפני הסכנה (א) ולא ישגר אדם לחבירו חבית של יין ושמן צף על פיה ומעשה
 באחד ששיגר לחבירו חבית של יין ושמן צף על פיה והלך וזימן עליה אורחין
 ונכנסו מצאה שהיא של יין וחנק את עצמו (ב) ואין האורחין רשאים ליתן ממה
 שלפניהם לבנו ולבתו של בעה"ב אא"כ נטלו רשות מבעה"ב ומעשה באחד
 שזמן ג' אורחין בשני בצורת ולא היה לו להניח לפניהם אלא (ג) כשלוש ביצים
 בא בנו של בעה"ב נטל אחד מהן חלקו ונתנו לו וכן שני וכן שלישי בא
 אביו של תינוק מצאו שעווק א' בפיו ושתיים בידו חבטו בקרקע ומת כיון
 שראתה אמו עלתה לגג ונפלה ומתה אף הוא עלה לגג ונפל ומת א"ר אליעזר
 בן יעקב על דבר זה נהרגו ג' נפשות מישראל (ד) מאי קמ"ל דכולהו ר"א בן יעקב
 היא ת"ר ה"השולח ירך לחבירו שלימה אינו צריך שיטול הימנה גיד הנשה
 חתוכה צריך לישול הימנה גיד הנשה (ו) בעובד כוכבים בין חתוכה ובין שלימה
 א"צ לישול הימנה גיד הנשה ומפני ב' דברים אמרו אין מוכרין נבילות וטרפות
 לעובד כוכבים אחד מפני שמתעהו ואחד שמוא יחזור וימכרנה לישראל
 אחר ולא יאמר אדם לעובד כוכבים קח לי בדינר זה בשר מפני ב' דברים

אחד
 הוא אצלו לא יפתחה לאורח הצא לו מפני שגונב לצו להחזיק לו עובד חסם כצבור זה הפסד גדול נפסד ע"י שהרי תשאר חצית זו חסרה
 ותתקלקל יינה זה ימכרנה מיד לחנוני שימכרנה לו: **אח"כ הודיעו.** מכרמיה לחנוני ואיני נפסד: **לא יציא לו פך ריקן ויאמר לו סוך שמן.**
 מפני שידוע צו שאינו סך וגונב דעתו כצבור שיש צו שמן: **ואם צבציל כדודו.** של אורח להודיע לצריות שחציו הוא עליו מותר: **המחשקשקש.**
 חסר. לפי שזה סבור שהוא מלא: **שמחטפו.** גונב דעתו: **ואם יש שם חצר עיר.** חצורת עיר שיש שם רבים וזה מתכוין להחשיב את האצל
 צענייהן שיאמרו כמה חשוב זה שזה מכדו כ"כ: **מוסר.** דגדול כבוד הצריות: **סנדל.** של עור צהמה שמתה חיה (ה) מאליה אין עורה
 חזק כשל צריאה שחוטת: **חיה שחוטת.** צריאה שחוטת: **הסכנה.** שמה מחמת נשית נחש מתה והארס נצלע צעור: **ושמן אף על פיה.**
 כצבור שהכל שמן וזמנון עליו אורחים ונצטח שיש לו שמן הרבה לנרסם: **וחנק אס עצמו.** שלא היה לו מה להאכילם וצוה מהם: **שעווק.**
 סוגר כמו ויעוקהו (ישעיה ה): **שלימה אין לריך לישול.** מפני שניכר שלא ניטל והאכולה נוטלו: **ובעובד כוכבים צין שלימה כו'.** לקמיה [ע"ז] מפרש
 לה: **אין מוכרין טרפה לעובד כוכבים.** צבתם אכ"כ הודיעו שהיא טרפה דמו ליכא גניבת דעת. ובמקום שאין מכריזין דליכא למיחש לשמא
 ימכרנה לישראל או צמקום שמכריזין וזיזים שהכריזו הכי מתוקמיה לקמן [שם]:

**עין משפט
 נר מצוה**

מ א מיי פ"ח מהלכות
 מאלכות אסורות הל'
 יד וע"י נמי טו"ש י"ד
 סומן סה סעף א':
מא ב ג ד מ"י פ"ב
 מהל' דעות הל' ו'
 ופ"ח מהל' מביה הל' א'
 ג סמג לאון קנה טו"ש ע'
 ח"מ סומן רכח סעף ו':
מב ה ו טו"ש ע' שם ס"ז:
מג ז מ"י פ"ב מהל'
 דעות הל' ו טו"ש ע'
 שם סעף ח':
מד ח מ"י פ"ז מהל'
 זכרות הל' י טו"ש ע'
 ח"מ ס"י קע סעף יט:
מה ט מ"י פ"ח מהל'
 מאלכות אסורות הל'
 יד וע"ש סמג לאון קלט
 קמח טור ש"ע י"ד סומן
 סה סעף א':

רבינו גרשום (המשך)

הבריות אלא מכללא
 דמבעבא דאיקפד בשביל
 שמיעיה דנתן לא"י
 תרגולות טרפה בכלל
 שחוטת מהאי קפידא
 איתמר משימה דשמואל
 (ג) אפי' איתמר משימה
 מההוא קפידא מאי ודאי
 כן הוא ואינו דאיקפד אי
 לאב"י תרגולות כו' כלומר
 אפי' דחזין דאיקפד לא
 אמרינן משימה בפירוש
 דאסור לגנוב דעת הבריות
 אי' משום דאיקפד לא
 איקפד לשמיעיה בשביל
 דגנב דעתו של א"י אלא
 א"ל לא ליבעי ליה כו' אי
 לרבא אנפקא חייא משמע
 כלומר שאינו מוגז ומחוי
 כגול גמור: ולא ירבה
 בתקרובת. כלומר לא ישגר
 לו דרוונות: לא יפתח לו
 חביות כו'. כלומר הוא
 מבר חביותיו לחנוני וחנוני
 עומד לפותחן למוכרן מיד
 ובא אהובו לביחו ויקבש
 ממנו מותר לו יין מאותו
 חבית אל יאמר לו אם
 לא בשביל אבתחך לא
 הייתי פותחו ונגנב דעתו
 שהחנוני עתיד למוכרו:
 ואל יאמר לו סך שמן.
 כלומר הפך של שפן יהיה
 בידו ואין בו כלום שהריק
 השמן ממנו אל יאמר לו
 רוצח [נתחן] לטוך שמן מן
 הפך הזה ואין בו כלום
 ונגנב דעתו: ואם בשביל
 כבודו. כלומר ישבו שם
 בני אדם וחולק לו כבוד
 בשביל בני אדם: לגין
 המתקשקש. כלומר שאין
 בו אלא מעט יין: ואם יש
 בו חבר עיר. כלומר תלמיד
 חכם ודאי בשביל כבודו
 הוא עושה ואין לו יכולת
 למלאנו יין מותר: סנדל
 של מתה. כלומר סנדל
 של עור בהמה שמתה
 מאיליה בכלל סנדל בהמה
 שנשחטתה שאין סנדל של
 מתה טוב כשל שחוטת:
 מפני הסכנה. שמה נשכה
 נחש וישב הארס בעשר
 (אדס). ושמן צף על
 פיה כלומר יין ומיעוט
 שמן על היין: והניח
 בפניהם כשלוש ביצים.
 כלומר פת כשלוש ביצים.
 שהוא ערוק כו' כלומר
 שהוא כוסס: חתוכה צריך
 לישול הימנה גיד הנשה.
 כלומר כיון דהייך חתוך
 סבר בו ישראל חבירו שגיד
 הנשה מנוקף ממנו ולא
 יטלנו: אחד מפני האבסין.
 כלומר שמוא יעשה לו אונס
 לטבח ישראל ליתן לו יותר

גיד הנשה פרק שביעי חולין

תוס' ד"ה אמר וכו' היינו כשאובר לו דבשרה היא. ע"י לקמן דף קו ע"א ועמהרש"א שם:

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה אמר וכו' דיכול לומר רב אשי כשינויא:

אחד מפני האנסים. שנובד כוכבים אנס הוא ומעבד הדינר צידו וגו' את הטבח: כיון דלא אכרו. היום והכל יודעים שאין היום טרפה באיטול: אפי' למיזבן מיניה. ואוכלה בגידה כסבור שניטול: אלא פשיטא במקום שאין מכריזין. דלא זבני מיניה אימא מצינתא

כו': אלא במקום שמכריזין. והיום אירע להם אונס שלא הכריזו הלכך אפי' ישראל למיזבן מיניה: אכרוזי הוו מכרוזי. ומדלא אכרוזי לאו טרפה היא ויאלל ומה צריך: רבא אמר כולה במקום שמכריזין רישא. דקתני ועבד כוכבים אפילו חתוכה אין צריך לטול כשהכריזו היום שאותו היום לא יקח ישראל זכר מעובד כוכבים וסיפא נמי דאסור לשלוח דינר ציד עובד כוכבים כשהכריזו היום דהואיל ויש טרפה ימכרנה לו: מליעתא בשלא הכריזו. שאירע להם אונס ולא הכריזו על טרפה שנפלה לידם לפיכך אסור למכרה לעובד כוכבים שמה ימכרנה לישראל דהואיל ומקום שמכריזין הוא והיום לא הכריזו אפי' למיזבן מיניה: כולה במקום שאין מכריזין. ולא זבני ישראל מעובד כוכבים זכר הילכך רישא א"ל לטול גידה וסיפא נמי אסור לשלוח עובד כוכבים וליקח זכר דכיון דאין מכריזין יש לחוש שמה יש טרפה באיטול ואין אנו יודעין: ומליעתא. דקתני אסור למכור לעובד כוכבים אם לא הודיעו: גזירה שמה ימכרנה לו. הטבח בפני ישראל וזה הרוואה לא שמע מן הטבח שהיא טרפה סבור שהיא כשרה. ומייהו ברישא גבי שולח ירך לעובד כוכבים לא גזר שמה יתננה לו בפני ישראל וקתנה מיירו ויאללנה בגידה דבשלמא גבי מכירת טבח באיטול קמוצין ליה לעובד כוכבים התם ישראל טובא קיימי וחזו ומיישינן דלמא חד מינייהו הדר וזבין לה מיניה אבל שולח לעובד כוכבים צביתו הוא ומי ראה ואת"ל יראה אדם לא גזרינן כולי האי שמה יקחנה זה דכ"ע לא זבני בשרא ותנא דמתני' פליג: אמתא דברייתא וגזר בה כדלמאקמנא לעיל גזירה שמה יתננה לו כו': נפל בשרא לבני חילא. צל לדינו זכר לעובדי כוכבים: לא זבני. דגנאי הוא להם מאחר שאין אנו רואים לאוכלה: אינהו הוה דקא מטעו אנפשייהו. דלא לעיל מפני שמטעו בהוורכ לו בחזקת

אמר אביי אין רישא וסיפא במקום שאין מכריזין. תימה לאזני ורבא ורב אשי ברישא היכי משדר ליה חתוכה הא לעיל אמרי' חתוכה אסור גזירה שמה יתננה לו בפני ישראל אי נמי משום דגניז ליה דעתיה וי"ל דלית להו להנך שינויי אלא שינוייא קמא דאוקי במקום

אחד מפני האנסין ואחד שמא מוכרין לו נבלות וטרפות אמר מר ובעובד כוכבים בין שלימה בין חתוכה אינו צריך ליטול הימנה גיד הנשה במאי עסקינן אילימא במקום שמכריזין חתוכה אמאי אינו צריך ליטול הימנה גיד הנשה כיון דלא אכרוזי אתי למיזבן מיניה אלא פשיטא במקום שאין מכריזין אימא מצינתא מפני שני דברים אמרו אין מוכרין נבלות וטרפות לעובד כוכבים אחד מפני שמטעוהו ואחד שמה יחזור וימכרנה לישראל אחר ואי במקום שאין מכריזין הא לא אתי למיזבן מיניה אלא פשיטא במקום שמכריזין אימא סיפא לא יאמר אדם לעובד כוכבים קח לי בדינר זה בשר מפני שני דברים אחד מפני האנסין ואחד שמא מוכרין לו נבלות וטרפות ואי במקום שמכריזין אי איתא דהוה טרפה אכרוזי הוו מכרוזי אלא פשיטא במקום שאין מכריזין רישא וסיפא במקום שאין מכריזין מצינתא במקום שמכריזין אמר אביי אין רישא וסיפא במקום שמכריזין רבא אמר כולה במקום שמכריזין רישא וסיפא שהכריזו מצינתא שלא הכריזו רב אשי אמר כולה במקום שאין מכריזין ומצינתא "גזירה שמה ימכרנה בפני ישראל היכי מכריזין אמר רב יצחק בר יוסף נפל בשרא לבני חילא ולימא נפל מריפתא לבני חילא לא זבני והא קמטעי להו יאינהו הוא דקמטעו נפשייהו כי הא דמר זוטרא בריה דרב נחמן הוה קאויל מסיכרא לבי מחווא ורבא ורב ספרא הוו קא אתו לסיכרא פגועו אהדדי הוא סבר לאפיה הוא דקאתו אמר להו למה להו לרבנן דטרווח ואתו כולי האי א"ל רב ספרא אנן לא הוה ידעינן דקאתי מר אי הוה ידעינן מפי הוה פרחינן א"ל רבא מ"ט אמרת ליה הכי דאחלישתיה לדעתיה א"ל והא קא מטעינן ליה איהו הוא דקא מטעי נפשיה ההוא שבחא דא"ל לחבריה אי

שמכריזין וחיתוך עובד כוכבים מידע ידע וזתנס פירש בקונטרס אמילתיה דרב אשי דפליג תנא דמתני' אמתא דברייתא דיכול לומר רב אשי (א) צניעותא קמא דלעיל דכפרישית והא דקתני מצינתא דאין מוכרין נבלות וטרפות לעובד כוכבים מפני שמטעוהו דוקא במכירה הוא דאסור לפי שהעובד כוכבים נתן מעות צמורת שחוטת אצל בשולח דורון לא חיישינן וסיפא דחייש שמה ימכרו לו נבלות וטרפות לא שימכרו צמורת שחוטת אלא שמה ימכרו לו וודיעוהו שהיא טרפה והעובד כוכבי' לא יגיד לו ולהא חיישי' אמוראי דהכא והא דקתני ואחד שמה יחזור וימכרנה לישראל לאזני ורבא איירי במקום שמכריזין ולא הכריזו אצל במקום שאין מכריזין לא חיישינן דלמא הדר וזבין לה ישראל מיניה אפילו במכירת טבח באיטול דאיכא ישראל טובא ורב אשי חייש כיון דטובא ישראל קיימי התם דלמא חד מינייהו הדר וזבין לה מיניה כדפירש בקונטרס ומייהו להווא שינוייא דמשני לעיל גזירה שמה יתננה לו בפני ישראל קשה רישא דהך ברייתא דהוהק לומר דפליג ומפרש ר"ת דלעיל צמנתיתין איירי באומר הישראל לעובד כוכבים שהיא מנוקרת התם הוא דאסור משום דגונז דעתו אבל שלימה הא חזי ליה עובד כוכבים שלא ניטול הגיד אע"פ שישאל אמר לו שניטול יודע עובד כוכבים שהוא משקר ולכך חיישינן נמי בחתוכה שמה יתננה לו בפני ישראל ויקנה ישראל מן העובד כוכבים אף במקום שאין מכריזין ויאללנה בגידה ולא חייש דלמא טרפה היא מאחר שאומר ישראל צעה שנותנה לעובד כוכבים שמקנה וטרח צה לניטול הגיד עד שראוי לעלמו דאפי' יהא מותר לגנוז דעת העובד כוכבים מ"מ לא מסיק אדעתיה שלהטעותו אומר לו כן והא דדייק מדאיקפד שמואל דאסור לגנוז דעתו יודע היה שמואל צבננעא נתן לו ולא היה לו לחוש שמה ראה וברייתא דקתני ועבד כוכבים

רבינו גרשום

משנותן לאחרים: אלא פשיטא במקום שאין מכריזין כלומר במקום שאין רגילין להכריזו באותו מקום אין קונה על הכל ישראל מא"י בשר לפיכך בא"י בין שלימה ובין חתוכה אין צריך ליטול ממנה גיד הנשה דלא אתי ישראל מיזבן מיניה. אלא פשיטא במקום שמכריזין כלומר במקום שרגילין להכריזו ביום שלא הכריזו לא ימכרו לו נבלות וטרפות לא"י שמה יחזור וימכרנה לישראל. ומצעתא בשלא הכריזו כלומר במקום שרגילין להכריזו ביום שלא הכריזו אין מוכרין נבלות וטרפות לא"י שמה ימכרנה לישראל ורב אשי אמר כולה במקום שאין מכריזין. ואי פרכת (א) במקום שאין רגילין להכריזו אמאי אין מוכרין נבלות וטרפות לא"י והא מינייהו גזרה שמה ימכרנה לו בפני ישראל: אינהו הוא דקא מטעו כר כולומר הן יודעין שטרפה והא דלא קא מכרו נפל טרפתא לבני חילא כי היכי דלא מימאסו: הא קא מטעינן ליה. כלומר דאין אמרי' ליה דאין נפקינן לקדמותיה וקא מטעינן ליה: איהו הוא דקא מטעי נפשיה כלומר שהוא יודע דלא נפקינן לקדמותיה ואף על פי כן קאמר אמאי איצטער רבנן:

שחוטת וכן הפותח חציות המכורות לחנוני דאומר לו בשבילך אני פותחם דודאי גונז דעתו: הוה אסו לפיכך פגעו אהדדי. וכסבור מר זוטרא שלקראתו יאלו: כולי האי יאלתם יותר מדאי: לא הוה ידעינן. ולעשות עסקינו ולילך למקום אחר יאלו: דאחלישתיה לדעתיה. שהיה סבור תחלה שכדוהו: והא קמטעינן ליה. אם לא הייתי מוגלהו היה מחזיק לנו טובה חנם: איהו הוא דמטעי אנפשיה. אחרי שאנו לא אחרנו לו לקראתך יאלו: אי

בין חתוכה ובין שלימה א"ל לטול הימנה גיד הנשה התם כשנתן לו קמא ולא אמר לו שהיא מנוקרת דאיהו דאטעי אנפשיה וגם ליכא למיחש דלמא חזי ליה ישראל וזבין ליה מן העובד כוכבים דמקום שאין מכריזין איירי וחייש שמה אחר שניטול הגיד נודע לו שהיא טרפה ולכך נותנה לעובד כוכבים אצל היכא דאמר לעובד כוכבים שהיא מנוקרת לא חייש דלמא טרפה היא דאי טרפה היא מאי נפקא מיניה דניקור הרי אינה ראויה לעלמו ומצינתא דאין מוכרין נבלות וטרפות לעובד כוכבים *היינו כשאומר לו דכשרה היא ולכך

אסור משום דמטעוהו וגם משום שמה יקנה ישראל ממנו במקום שמה ימכרנה לישראל אומר לו כן דכשרה דמיה יקריס דראויה לימכר לישראל אבל כשאומר דניטול גיד הימנה לא שייך טעם זה דלא עדיפא צהכי ורב אשי סבר דאפילו במקום שאין מכריזין חיישינן דישראל השומע לא אסיק אדעתיה דלהשביח מקחו אומר כן וא"ת ולפלוג וליתני צדיה בגיד ובמקום שאין מכריזין צהכי איירי רישא לאזני דכשאומר לו שהיא מנוקרת אין לשלוח עד שיתול הימנה גיד הנשה מפני שני דברים אחד מפני שמטעוהו ואחד שמה יחזור וימכרנה לישראל וי"ל דנקט נבלה וטרפה לרבנות דקא ס"ד דלא אסור מפני שמטעוהו כשמוכר לו בחזקת שחוטת לפי שידע דלהשביח מקחו אומר כן: אינהו קא מטעו אנפשייהו כי הא. פי' בקונטרס והא דקתני לעיל מפני שמטעוהו צמוכר לו בחזקת שחוטת וכן הפותח חציות המכורות לחנוני כשאומר לו בשבילך אני פותחם דודאי גונז דעתו ואין נראה דהא אלא אם כן הודיעו קתני דמשמע אפילו צתם אסור ולא שרי אלא צהכי"ג ועוד דמאי פריך יהודה דפתח ליה לעולא דהא ודאי שלא היה מטעוהו רב יהודה לומר לו בשבילך אני פותחם לכך נראה דהתם צתם ואסור משום דאין לאורח לאסוקי אדעתיה דמכורות לחנוני אבל הכא איצעי [להן] לאסוקי אדעתיהו דטרפה היא ומר זוטרא איצעי ליה לאסוקי אדעתיה שלא לקראתו היו צאים אלא לזורך עצמם:

אומר לו כן והא דדייק מדאיקפד שמואל דאסור לגנוז דעתו יודע היה שמואל צבננעא נתן לו ולא היה לו לחוש שמה ראה וברייתא דקתני ועבד כוכבים

והא קא מטעינן ליה. וא"ת והא אין זה טעות כיון דכלאו הכי היו צאים לכבודו דקאמר ליה טפי הוה ערמנא דכה"ג אמרינן לעיל שאני עולא דחציב ליה לרב יהודה וי"ל דלא דמי כלל דלעיל נהי דליכא פסידא כל כך צמה שפותחן כיון שהיו מכורות לחנוני מ"מ צעזבורו פתחן וכיון דאפילו לא היו מכורות היה פותחן צעזבורו לא הוורכ להודיעו כלל אבל הכא לא צאו כלל צעזבורו:

אומר לו כן והא דדייק מדאיקפד שמואל דאסור לגנוז דעתו יודע היה שמואל צבננעא נתן לו ולא היה לו לחוש שמה ראה וברייתא דקתני ועבד כוכבים

